

Lesan už přestal naříkat

29.06.2008

Byl to nejvíc nechtěný pes Česka! Drtivou většinu svého života strávil Lesan (7) v kotci psiho útulku v Kralupech nad Vltavou. Více než pět let ho nikdo nechtěl!

Je to svým způsobem smutný rekord, žádný pes u nás tolik let v jednom kotci, bez pána, nežil. Když už lidé, kteří se o něj v útulku starali, téměř přestali doufat, usmálo se na Lesana štěstí. Před pár týdny konečně našel nový domov!

Psí kříženec neurčité rasy má v sobě něco z beagla, něco z jezevčíka a snad i německého ovčáka. Je to zkrátka dokonalá pouliční směs. Kdysi dávno ale měl svůj domov a člověka, který se o něj staral a měl ho rád. Jenomže ten zemřel a do kralupského útulku Lesana odvedli sousedé. Neskutečně naříkal, odmítal potravu a vypadalo to, že zemře.

Od samého počátku Lesanovi nikdo z útulku moc šancí nedával. "Špatné to bylo, když se ukázalo, že je epileptik. Změna prostředí mu nemoc zhoršila," říká Monika Kolková, která psí útulek v Kralupech provozuje. Lesan dostával záchvaty, křeč mu stáhla svaly a bránila v dýchání. Pes se zhroutil k zemi, dusil se, chropěl a potřeboval okamžitě injekci. Několikrát to vypadalo, že nevydrží.

Psí boj o život

Jenomže Lesan byl, až na občasné záchvaty, naprosto v pořádku. Zdravý a silný pes se s pomocí lidí z útulku začal se svým neduhem doslova rvát. Ne nadarmo se říká, že "voříšci" jsou mnohdy odolnější a vytrvalejší než prošlechtění a choulostiví psi.

Kromě toho Lesan prokázal, že si dobře uvědomuje, že mu jde o život. Když vycítil přicházející epileptický záchvat, začal zvláštním způsobem štěkat. Upozorňoval, že bude potřebovat injekci. Postavil se na všechny čtyři, napnul svaly a přemáhal nastávající křeč.

Postupem doby se jeho zdraví upravilo, záchvaty nemoci byly stále vzácnější a nastal čas najít Lesanovi nového majitele. "S klidným svědomím jsme o něm psali na našich internetových stránkách. Ale uvedli jsme, co ho trápí," vzpomíná Monika Kolková. Za pět let si Lesana odvedli dvakrát. Po pár dnech byl ale zase zpátky.

Nové prostředí způsobilo návrat nemoci, propukla v plné a brutální formě. Noví pánové nešťastného křížence nesnesli pohled na trpícího psa, který se zdál být blízko smrti...

Vichřice mu pomohla

Koncem letošního března kralupský útulek rozmetala vichřice Emma. Poničila spoustu kotců, odnesla střechu sousední plechové haly, napáchala škody za statisíce. Psi jako zázrakem přežili, ale někteří přišli o přístřeší a museli jít jinam. Pomoc tehdy nabídl i Jiří Dvořák (42) ze Záchrané stanice pro opuštěná a odchycená zvířata Largo v Hovorčovicích. "Připadl na mě právě Lesan a jeho psi kamarádka, dobrmanka. V Kralupech žili spolu v kotci, a u mne to tak zůstalo," vzpomíná.

Stres z vichřice Lesanovi znovu vrátil epilepsii. Ale už v daleko mírnější formě, záchvaty byly slabší a ukázalo se, že je zvládá vlastní silou. Zapadl do smečky dalších psů ze stanice, venčil se spolu s nimi, hrál si. "Ale bylo vidět, že potřebuje kontakt s lidmi, scházela mu láska i pohlázení. Péči a starostlivost mu mohl dát jen ten člověk, který by mu dal zároveň i kus sebe," říká pan Dvořák. Lesan viditelně čekal na "svého člověka". Dlouhé hodiny postával u mříží kotce, vítal každého příchozího, lísal se a kňučivě tesknil. Miloval děti, které do stanice za panem Dvořákem chodí pohrát si se psy. Zájemcům se líbil, ale když se dozvěděli, co ho trápí, odešli. Vypadalo to, že v Hovorčovicích prožije další dlouhé roky života.

"Jednou, to byl Lesan asi dva týdny u mě, se ozvala nějaká paní až z Liberce. A že prý o Lesanovi ví a chtěla by mu pomoci. Tak jsem ji pozval, ať přijede," vybavuje si v paměti Jiří Dvořák. Život psa, kterého nikdo nechtěl, se změnil od základů.

Dobří lidé ještě žijí!

"Já jsem prostě nesnesla myšlenku, že někde v útulku je živý tvor, který víc než pět let neviděl nic jiného. I když se o Lesana všichni dobře starali, určitě nežil tak, jak si pes zaslouží." Tak uvažovala Martina Fejklová (29), asistentka jedné z libereckých pojišťoven, když se rozhodla Lesana si vzít. Je členkou mnoha organizací na ochranu zvířat a sama se o ně stará od dětství.

Nejprve to byli křečci, pak kočky a teď Nejnechtěnější pes Česka konečně našel nový domov! Pět let ho nikdo nechtěl. Lesan se tak mezi pejsky z útulků stal smutným rekordmanem. Nakonec se ale i on dočkal nové paničky. má v bytě se svým přítelem Jiřím zvířat celkem šest. Tři psy – Ťapku (2), Jessinku (3), Lesana (7) a tři kočky. Všichni jsou buď z útulků, nebo nalezcenci. "Lesana mi bylo hodně líto. Když jsem si pro něj jela, vzala jsem naše psy s sebou. Hned se spřátelili, on je dobrák od kosti a strašlivě vděčný za všechno," vypráví paní Fejklová.

S novým domovem se Lesanovi epilepsie vrátila. Prodělal tři záchvaty, ale od té doby, jako když utne. Je v pořádku, snad napořád. Lásku a dík projevuje po svém – do tlamy vezme ruku paní Martiny a jemně ji okusuje. Je klidný, nic ho nevyvede z míry a rychle si zvykl.

"Do měsíce tu byl jako doma, až jsme se všichni divili. Přejít z kotce do bytu zvládl úplně bez problémů," raduje se Lesanova nová panička. On sám v laskavém prostředí omládl. Jeho čenich byl po příjezdu úplně šedivý, jako u velmi starého psa. Teď se mu šediny ztrácejí, Lesan mládne před očima. Konečně našel domov, kde je mu dobře.

Zdroj: <http://www.blesk.cz/clanek/zpravy-zajimavosti/93012/lesan-uz-prestal-narikat.html>

Foto: Foto Nedělní Blesk – Jiří Rubeš

www.utulek-kralupy.estranky.cz